

– Nú tá eg hyggi aftur haldi eg, at tunglyndi er sum eitt fræ, sum liggur í tær, sum tú mást ígjøgnum fyrri at menna teg sum eitt menniskja, sigur Búi Egason Dam

ið stendur aftan fyrri mylnuna og sópar túnið.

Trý ár seinni kom djevalin á gátt at heinta sítt. Dóttirin, ið hevði livað reint og tilbiðið Gud seinastu trý árin, hevði baðað sær, latið seg í hvít klæði, og stillað seg inn í ein hvítan ring. Hennara reinleiki gjørdi, at djevalin ikki kundi fáa fatur á henni.

Óður vendi hann sær til mylnaran og gav honum boð um, at gentan skuldi haldast burtur frá vatni, so hon ikki fekk vaskað sær, inntil hann kom eftir henni aftur, morgunin eftir.

Morgunin eftir kom djevalin eftir gentuni, men tá hevði hon grátið so nógv, at tárini høvdu vaskað hendur hennara reinar. Djevalin kundi tí ikki taka hana, men gav mylnaranum greið boð.

– Sker hendur hennara av, annars fáir eg ikki fatur á henni. Um ikki, so taki eg teg í staðin, segði djevalin.

Hann so gjørdi og skar hendurnar av dóttur síni. Djevalin kom tá á triðja sinni, men aftur hesa ferð hevði gentan grátið so mikið, at tárini høvdu reinsað stubbarnar. Djevalin mátti tá geva upp og fara tómhentur avstað.

Dóttirin valdi at fara frá mylnuni og út í skógina at búgva. Hon mætti einum kongi, tey giftust og gentan gjørdist við barn. Djevalin ynskti tó enn at særa hana, og meðan kongurin einaferð er í kríggi, fekk hann tað at tykjast, sum at kongurin vildi gera enda á gentuni og barninum. Hon varð tó bjargað av móðir kongsins, sum sendi hana

út aftur í skógina. Og har, undir verju eins eingils, byrjaðu hendur hennara at veksa út aftur. At enda varð misskiljingin tó staðfest, og kongurin, sum elskaði gentuna yvir alt, fann hana úti í skóginum og førði hana heim aftur til slottið.

– Heilt ítøkiliga, tá eg fekk gø í hendurnar, og ikki kundi spæla longur, ikki kundi skapa longur, og tá røddin fór, og eg ikki kundi syngja longur, upplivdi eg tað sum, at Djevalin skar hendurnar av mær, sigur Búi Egason Dam.

Við tíðini endaði hann í Keypmannahavn, við sambúgva, barni og lovandi yrkisleið innan leikstjórnar.

– Tað eru nú fyra ár síðani, at eg skilti, at alt var ikki, sum tað átti at

Alt tað, sum eg virðismetti, alt tað, sum gjørdi meg til eitt menniskja hvarv, alt bleiv tóm

vera. Eg var ónøgdur. Eg fann onga nøktan í nøkrum, eg tókst við. Yvir eitt ár, tvey, kanska, byrjaði eg at broytast. Eg fekk ilt við at hugsa. Eg fekk forstoppils. Eg hevði onga seksualdrift longur. Alt tað, sum eg virðismetti, alt tað, sum gjørdi meg til eitt menniskja – at eta góðan mat, var óbehagiligt, eg kundi ikki skapa,

tí eg fekk ikki hugsa, gleðin frá seksualdriftin var burtur – alt hetta hvarv, alt bleiv tóm, greiðir hann frá.

Leitaði til yoga

Búi Egason Dam greiðir frá, at hetta setti eina andaliga tilgongd í gongd, eina leitan eftir meiningini við lívið. Eins og gentan, ið hevði mist hendurnar leitaði inn í skógin, leitaði hann inn í seg sjálfvan.

– Stutt framman undan at eg gjørdist sjúkur, varð eg byrjaður at gera yoga, og tað var hagar, eg leitaði nú. Í yoga fann eg aftur tað, sum eg alla tíðina hevði leitað eftir. Eitt samband, inni í mær og uttan fyrri meg, við eina meg. Onkur vil kalla tað Gud, onkur Tilvitan, onnur Sjálvi. Tað er ein meg, sum eg ikki heilt kann greiða frá, sigur Búi Egason Dam.

Hann greiðir frá, at í yogaini finnur hann ein tryggjeika, eina styrki, sum ger, at hann megnar upp- og niðurtúrarnar.

– Yogiska tilgongdin er ikki lutter idyll, sum man sigur. Alt verður ikki gleði og gaman beinanvegin. Yogan er ein reinsan av kropp og sinni, og tá tú fert undir at reinsa títt sinn, kemur nógv upp til yvirflatuna. Kenslur frá barndóminum, sum tú hevur skúgvað til viks, koma fram aftur. Tað botnleysa dýpið, sum tunglyndi er, er eisini til staðar, men gjøgnum yoga læri eg at koma víðari. Tað er torført, men hetta sambandið, eg havi funnið, ger, at eg vil hesa tilgongdina, sigur Búi Egason Dam.

– Nú tá eg hyggi aftur haldi eg, at tunglyndi er sum eitt fræ, sum liggur í tær, sum tú mást ígjøgnum fyrri at menna teg sum eitt menniskja, at læra hvør tú ert. Í ævintýrunum mást tú vinna á trøllinum. Hjá mær er tað tunglyndi, greiðir hann frá.

Í síni leitan, hevur Búi Egason

Dam nú fleiri ferðir verið í India. Hann sigur, at honum dæmar ómetaliga væl India, og kanska serliga, at hugsunarhátturin har er so nógv minni tengdur at tí rationella.

– Í India eru tey nógv meiri opin fyrri tí, sum ikki kann greiðast frá, sigur hann og heldur, at hesin hugsunarhátturin líkist meiri tí, sum vit høvdu í Føroyum áður.

Mugu ikki avmarka hugflogið

– Í føroyskum søgum og søgnum spæla huldufólk ein stóran leiklut, og vit lesa nógv um til dømis hamferð. Áður trúðu fólk, at slíkt kundi henda og kanska hendi tað veruliga, sigur hann.

Hann vísir á stuttsøguna Mirakelet eftir William Heinesen. Í hesi søguni dettur ein eldri, klænur maður út gjøgnum eitt vindeygga, og av tí at hann er vorðin so klænur, tekur vindurin hann, og blæsir hann til himmals. Ella soleiðis sær deknurin, sum sær mannin detta, tað. Sonur eldra mannin sær ikki mannin detta, men finnur hann liggjandi undir vindeyganum, og kemur til ta niðurstøðu, at pápin er dottin niður.

– Tað veldst um sjónarmiðið, ein hevur. Vit eru givin at undrast um ting, ið henda, og tí eru vit eisini givin at uppliva undrunarverd ting. Vit liva nú í eini ein-dimensionellari verð, har vit einans trúgva tí, vit síggja, sigur Búi Egason Dam og heldur, at vit eru fátækari av hesum.

– Við at avmarka, hvussu tú upplivir heimin, avmarkar tú eisini títt hugflog. Og við at avmarka títt hugflog, avmarkar tú eisini, hvussu tú upplivir heimin.

Búi Egason Dam er í hesum døgum á veg av landinum. Alskurin til tónleik gjørdi, at hann ongantíð

Við at avmarka títt hugflog, avmarkar tú eisini, hvussu tú upplivir heimin

fekk sær eina miðnámsútbúgving og tí leitar hann sær nú til Danmarkar at taka HF.

– Síðani ætli eg mær at lesa føroyskt á Setrinum. Føroyski søguarvurin er fullur av irrasjonellum, gandakendum søgum, sum nema við tað andaliga, og eg gleði meg til at granska í hesum, sigur Búi Egason Dam.

Í hesum døgum ferðast hann aftur saman við Dánjali á Neystabø, við nýggjari útgávu av Ævintýraferðini, umframt at Budam fer aftur á pall í summar.

– Eg skal spæla tríggar konsertir í summar, sum eg gleði meg til, men eri ógvuliga spentur um. Hetta er eitt greitt tekin um, at eg eri við at koma fyrri meg aftur, tí eg finni aftur gleði í at skapa tónleik, sigur hann.

Tó at myrka dýpið enn fylgir honum, so er eyðsæð, at Búi Egason Dam hevur fingið vónina aftur og er á veg út úr sínum persónliga helviti.